

اگر

۸

۱۳۱/۳

الحمد

وَلَوْ أَنَّنَا نَدْرَأُ

فروغرتادیم

الْأَمْرَ أَفْلا نَعْلَمُ

ریشتمان

وَكَلَّمَ بِالْمُوتِ

و سخن گفتند با بشار

من الاجزاء

التاسع

الموتى وحسنهم

وكرادهم

عليهم

هر

رايشان

شيء قبل ما

جبهه

كره

جبهه

العاشر

كَانُوا يُؤْمِنُوا إِلَّا

بودند

بگرفتند

أَنْ يَتَّبِعُوا

آنکه

خواهد

خدای

وطلبند

أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ

بیشتر

ایستاد

نا دانند

وَكَيْلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ

وهمچنین

بگردیم ما

هر

بَنِي عَاكِفٍ شَيْاطِينٍ

دشمن

فرزند دشمن

دیوان

الْأَنْسَارِ جِنِّ يَوْجِ

آدمیان

نان

نوعی

بَعْضُهُمْ إِيَّاءِ بَعْضٍ

بعضی تشنه ترا

سوی

بگری

نخوف

زَخَرَفَ الْقَوْلَ عُرْوَةً

بهرین

سخن

اراست

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلَهُ

نه کردندی

خداوند تو

واگر خواهد

فَلَا يَهْمُ وَمَا يَفْتَرُونَ

وایچه

سببی یافتند

بس بگذار شانرا

وَلَتَصِغَّ إِلَيْهِ أَفِيلَةٌ

انانک

سوی او

لَا يَوْمَنُونَ بِالْآخِرَةِ

بدانجهان

نکرویند

وَلَيَرْضَوْهُ وَلَيَقْتَرِفُوا

و تا کنند از خویشتر

تسندیدارا

مَا هُمْ بِمُقْتَرِفُونَ أَفْغَبَ

اجرا

کنندگان

آشنان

پس بر خدای

اللَّهُ أَتَّبِعِي حِكْمًا وَهُوَ

خدای خداوندیم کتابداری و اوست

الَّذِي أَنْزَلَ لَكُمُ الْكِتَابَ

آنک فرو فرستادیم سوی شما کتاب

مَفْصَلًا وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا

بید کرد و آنانک بدادیم شانرا

الْكِتَابَ يَحْمِلُونَ أَنَّهُ

کتاب بدانید که اوست

مَنْزِلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ

فرو فرستاده است از خداوند بر راستی

فَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُمْتَرِينَ

بسی مباش از کمان بندگان

وَتُمَتِّعُوا كَلِمَةً رَبِّكَ صَدَقَ

و تمام گشت سخن خداوند تو بر راستی

وَعَلَا لَا مَبْدَأَ لِكَلِمَاتِهِ

و داد نخست کرد ایندن مر سخنان او

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَانْ

واوست شنو دانا واکر

تَطْعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي

فرمان کن بیشترین اندک

الْأَرْضِ يَضِلُّوكَ عَنْ

زمین اند گمراه کردند از

سَبِيلِ اللَّهِ أَنْ يَتَّبِعُونَ

راه خدای که نرسند

إِلَّا الظَّنَّ وَأَنَّهُمُ إِلَّا

مگر گمانی نیستند نشان مگر

تَخْرُصُونَ أَنْ تَبْكَ

در جمع میگویند که خداوند

هَوَا عَالَمٌ مِّنْ يَّبْضُلُ عَنْ

اوست دانا از آنکه کم شد از

سَبِيلِهِ وَهُوَ عَالَمٌ بِالْمَقَاتِلِ

راه او و اوست دانا بر راه راست

فَكَلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ

همین بخورید از آنچه یاد کرد نام خدای

عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ

برو اگر هستید شما بآیاتها او

مُؤْمِنِينَ وَمَا لَكُمْ اَنْ لَا تَأْكُلُوا

کرمیدگان و نیست مرشارا که بخورید

مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ

از آنچه یاد کرد نام خدای برو

وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ

و بدستخیز بدو مر شمار آنچه حرام کرد بخشد

علیکم

عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّتُمْ

بر شما مگر آنچه بیچاره کردند

إِلَيْهِ وَإِنْ كَثُرَ لَيُصَلُّوا

سوی او و اگر بسیاری بی راه شدند

بِأَهْوَاءِهِمْ بَغِيرَ عِلْمِ رَبِّ

خواستههای خود بی دانسته و بدستی که

رَبِّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُخْتَلِبِ

خداوند تو اوست دانا از حد گذرندگان

وَذَرَفَ أَظْهَرَ الْأَثَمِ وَبَاطِنَهُ

و جای مانند آشکارا گناه و پنهان

إِنَّ الْذَنْبَ يَكْسِبُونَ الْأَثَمَ

بدستی که انانک میکنند گناه

سَيَجْزُونَ بِمَا كَانُوا يَمْتَرُونَ

زود ببارند ببلای بودند

کار میکنند

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ

و مخورید از آنج نه کردند یاد

اَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ لَفِسْقٌ

نام خدای برو که اوست بی فرمانیت

وَاتَّ الشَّيَاطِیْنَ لِيُؤْخَوْ

و که دیوان بی راه نمونی کند

اِلٰی اَوْلِيَائِهِمْ لِيَجْارِلُوْكُمْ

سوی دوستان خود تا بیکار کنند یا شما

وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُو

و اگر فرمان برداری کنه که شما انبار گیرند

اَوْ مِنْ كَانَ مِثْلًا فَاَجِنَا

یا آنک بود کرد پس و بی کریم ما

وَجَعَلْنَا لَهُ نُوْرًا يَّمْشِيْ بِهٖ

و بگردیم ما اول روشنایی که میرود بدان

اَفِي النَّارِ كُنتُمْ مُثَلَّهِ

در مردمان چنانکه مانند او

فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ

در تاریکیها نیست بیرون آمدن

مِّنْهَا كَذَلِكَ يُزِيلُ الْكَافِرِينَ

ازان همچون میاراست مژگانان

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَكَذَلِكَ

انچه بودند میکردند و همچون

جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ

بکریم ما در هر دهی

اَكَابِرَ تَجْرِمْنَهَا لِيَمَكِّنُوا

بزرگان گناه اهل بنا مگردند

فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ

دوران و مکر نمی کنند

الَا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

مگر بآنها و نشان و انگاه ندارند

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا الْاِن

وجون پیامد نشان نشانی گفتند هرگز

نُفُوتَ حَتَّى نَفُوتَ مِثْلَ

نک تا بدهد مارا مانند

مَا أَوْفَى رَسُلَ اللَّهِ

آنچ بداد پیغامبران خدای خدای

أَعْلَمَ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ

داند هر کجا که بجا میهد پیغامها و خود را

سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

زود برسد آنانکه گناه کردند

صَخَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ

چواری نزدیک خدای و عذاب

شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْلِكُونَ

سخت بدانچه بودند مگر میکردند

فَمَنْ يَرْجِ اللَّهَ

هرکس خواهد خدای که راه نماید

يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ

دل او را برای اسلام

وَمَنْ يَزِدْ أَنْ يَضِلَّهُ

وهرکس را بخواد که گمراه کند

يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا

بکند دل او را تنگ است سخت مرافقیداری

كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ

چنانکه در آسمان می برشود

كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْرَجَ

همچنین بلند خدای کبریا

عَلَى الدِّينِ لَا يُؤْمِنُونَ

نکروند

انانک

بر

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا

وایست راه خداوند تو راست

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

بدستی بلید کردیم اینها را

يَذْكُرُونَ لَهُمْ زَارَ السَّلَامِ

یاد کنند برای ایشان سلام

عَنْكَ يَوْمَ وَهُوَ وَلِيُّهُمَا

تو را در روز و او است دوستشان

كَانُوا يَعْمَلُونَ

بودند می کردند

خَشَرَهُمْ جَمِيعًا يَوْمَ مَعْشَدٍ

کردانیم همه را در روز محشر

الْجَنَّةِ قَدْ اسْتَكْتَرْتُمْ مَمَتَ

بریان بدستی بهر کس که غفلت شما از

الْإِنْسِ قَالَ أَفَلْيَا هُمْ

ادمیان و بریان و گفت دوستانشان

مَمَتَ الْإِنْسِ لَنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضَنَا

از آدمیان و بریان ای خطاوند که بعضی از

بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي

بهمدی و برسیدیم ما بجل خود اند

أَجَلَتْ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوِيكُمْ

فرمان داد و بود ما را گفت آتش جای شماست

خَالِدِينَ فِيهَا أَلَا مَا شَاءَ

خاوندان در آن مکر الخ خواهد

اللَّهُ إِنَّ رَبِّي حَكِيمٌ عَلِيمٌ

خداست که خداوند استوار و داناست

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّنُ بِغَضَرِ

برداریم

و همچنین

الظَّالِمِينَ بَغْضًا بِمَا كَانُوا

بلایه بودند

بر سر می

ستمکاران را

يَكْسِبُونَ يَا مَعْشَرَ

کرده

ای

میکردند

الْحَيِّ وَالْإِنْسِ الْمُرِّيَاتِكُمْ

آمد شمارا

و آدمیان آن

بیایان

رَسُولَ مَنْ يَفْضُوتَ

میخواندند

از شما

پیغامبر

عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُكُمْ

و همچنین

اینها را من

بر شما

لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا

گفتند

اینها

آینده شما

دیدار

نشد

يُطْعِمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ

نخورند اثرا مگر که باشد

مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا

مردار و یا خون

أَوْ لَحْمَ خَنَازِيرٍ فَإِنَّهُ رَجَسٌ

یا گوشت خوک یا که از بگیدست

أَوْ فِسْقًا أَهْلَ الْغَيْبِ **اللَّهُ**

یا ای فرمان اهل اجز حذای

بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ

مردان بر امری

بِأَيْحٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ

و نه پس خداوند تو

غَفُورٌ رَحِيمٌ وَعَلَى

آمرزیده مهربان و بر

الَّذِينَ هَازُوا حَرَمَنَا كُلَّ

حرام کردیم ما هر

آنکه

ذِي ظَفِيرٍ وَمَنْ

وآنکه کرد

الْبَقَرِ وَالْخَمْرِ حَرَمْنَا

حرام کردیم ما

وغنایم

کا

عَلَيْهِمْ شَحْوَمَهُمَا إِلَّا مَا

یا

مگر

برایشان

حَمَلَتْ ظُهُورَهُمَا أَوِ الْحَوَا

یا

بشماره اول

أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ

یا

یا

ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِتُخَيْمٍ

ایشان

چرا - ایدم شامرا

اند

وَأَنَّا لَصَادِقُونَ فَإِن

وکه ما یقیم راست گویان

بسی که

كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَّبِّكُمْ

دروغ دارند ترا بی گوی خداوند شما

رَبُّكَ رَحِيمٌ وَاسِعٌ وَلَا

خداوند رحمت و فراخ عطا وند

يَبْدُ بِأَسْئَةٍ عَنِ الْقَوْمِ

از گروه

الْمُجْرِمِينَ سَيَقُولُ الَّذِينَ

گناه کاران زود بگویند آنکه

أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا

اینها را زید اگر خواهد خدای این شرک آورد

وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا

وند پدران ما وند محرم کردیم ما از

وَشَيْءٌ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ

جزئی صمیمین دروغ دارند آنانک

مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ نَأْتِيَ ابْنًا

از پیش ایشان تا بمیستند

تَقَاهُمْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ

بگو صفت نزد یک شما از دانش

فَخَرَجْنَاهُ لَنَا بِتَبَعٍ

بسی پیروان کرد ما را اگر

إِلَّا الظَّنَّ وَأَنْتُمْ بِالْآ

مگر گمان و اگر که شما مگر

خَرَصْتُمْ قُلْ فَلِلَّهِ

بگو هر چه بخواهد حق

الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ

بسی اگر خواهد راه نماید شما را

اعلی

أَجْمَعِينَ قُلَاهُمْ شَهَادَةً

همه بگو کواهی دهد شمارا

الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ

انانکه کواهی دادند که

اللَّهُ حَرَّمَ هَذَا فَان

ضایع حرام کرد این پس که

شَهَادًا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ

با ایشان پس کواهی داد

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا

و نه تمواها، انانکه دروغ دارند

بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

با آیات ما و انانکه تمیکرونند

بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَتَّبِعُونَ

بلا آخرت و ایشان میگردانند

قُلْ تَعَالَوْا أَنِ اعْمَلُوا فِي سُبُحَاتِ

ایچ خدام کرد

رَبِّكُمْ عَلَيْكُمْ أَن لَّا تُشْرِكُوا

خداوند شما بدو شما مکر شرک آرند

بِهَ شَيْءٍ قَالُوا لَيْسَ بِإِحْسَانٍ

بدو چیزی بدو و باقر و پدر خود نیکویی

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ

و کشتید فرزندان خود را از

أَمْلَاقِكُمْ نَزَّ قَوْلُكُمْ

درویشی مییم روزی دهم شانرا

وَأَيُّهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ

و ایشانرا و نه

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ

ایچ از آن واجب شک

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي

و کشید تن را اندک

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ

حرام کرد خدای مگر بر راستی اوست شمارا

وَصَدِّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

و صیت شمارا بدان تا مگر شمارا

تَحْقِلُونَ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ

بدانید و نه بخواست

الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ

یتیمان مگر آنکه آن

أَحْسَنَ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ

نیکو است تا رسد سخت او را

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ

و تا دهد بماند و ترازو

بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا

براستی اندر بخواب تنی مکر

وَشَعْمًا إِذَا قُلِمَ فَأَعْدِلُوا

طاقت وی وجون بگویند سر را تعدیل

وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبَعْدَ

و اگر چه خویشاوندان و پنهان

اللَّهِ أَوفُوا ذَلِكُمْ وَصِيَّةً

خداوند وفا کنید آنست شمارا وصیت کرد شمارا

بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

بدان تا مکر شما بند گیرند

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

و بدستی که این راست

فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ

پس پیروید و پند پیروید راه

مفروق

فَفَتَّرَ بِكُمْ عَزَّيْنِلَه

بسی برآکنده کرداند شمارا از راواو

ذَلِكُمْ وَصَّيَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

انست شمارا وصیت کرد شمارا بدان تا مگر شما

تَتَّقُونَ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى

بنی سید پس بیاویم موسی را

الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي

کتاب تمام بر آنکه

أَخْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ

نیکی و پدید کردن بر هر

شَيْءٍ وَهَذَاكَ وَرَحْمَةً

جبره و راه راست و رحمت

لِّعَاثِمٍ بَلَقَانَهُمْ يَوْمَئِذٍ

تا مگر شما بیدار خداوند شدن کردی

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَارَكٌ

واین کتاب فرد فرستادیم بابرکت

فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا عَذَابَكُمْ

پس روی کنید انرا و بپرهیزید تا عذاب شما

تَنْحَمُونَ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا

خفتن بگویند که

أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَيَّ طَائِفَتٌ

فرد فرستاد کتاب بر گروهی

مِنْ قَبْلِنَا وَأَنْ كُنَّا عَنْ

از پیش ما که بودیم از

دِرَاسَتِهِمْ لَخَافِيَةٌ أَوْ تَقُولُوا

غلایان شان غافلان یا گویند

لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا الْكِتَابَ

اگر که فرد فرستادیم بیا کتاب

لَكُنَّا أَهْلًا مِنْهُمْ فَقَدْ

بود می راه راست از ایشان بدستی که

جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

بیانده شما را محبتی از خداوند شما

وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً فَمَنْ

و راه راست و رحمت پس کست

أَظْلَمَ مَنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ

شکوه از آنکس و روغ دارد بایتنها

اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا

خدا ط از او دور کرد

سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ

زود بداریم شری میم آنانکس

عَنْ آيَاتِنَا سَوْءَ الْعَذَابِ بِمَا

از آنچه بدی عذاب بدی از آنچه

كَانُوا يَصْلِفُونَ هَلْ

میج

همی بر کشند

بویار

يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ

باید برایشان

مکد

نی بیند

الْمَلَائِكَةِ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ

خداوند تو

بیايد

فریستان

أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ

اینها خداوند تو

خداوند تو

یا بیايد

يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ

آنها

همی

بیايد

اندوز که

رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا لِّمَنَّهَا

کرویدن وی

تنی را

سود ندارد

خداوند تو

لَمْ تَكُنْ أُمَّتٌ مِنْ قَبْلُ

پس از آنکه

کرویدن

خدا شد

أَوْ كَسِبَتْ فِي أَيْمَانِنَا

یا کاسا کرده یا شدند در

خَيْرًا قُلْ إِنْتَظِرُوا إِنَّا

نیکی بگو باید که ما

مُتَنَظِّرُونَ إِنَّ الدِّينَ

یا بندگانیم کم آنانکه

فَرَقُوا بَيْنَهُمْ وَكَانُوا شَیْعًا

جدا گشتند از دین خود و بودند گروهها

لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ

نبسته از ایشان در چیزی

إِنَّمَا آمَنَ هُمْ بِاللَّهِ

بدست که فزونشان ستوی خدای

ثُمَّ يَنْبِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

پس اگاه ده آنرا بداند بودت بگوید

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرٌ

نیکی
پس او راست باشد ده

أَمْثَلُهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

همچنان
و قصه پیار
بدی

فَلَا يَجْزِي إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا

پس داد شود
مگر
مانند آنرا و ایشان

يُظَاهَرُونَ قُلُوبَهُمْ هَلْ فِي

ستم کرده نشوند
بگو منم که
راه بنمودند

رَحْبٍ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

فراوانی
راه
راست
راستی راه

دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

دین است
دین
ابراهیم

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بدین
و
بود
ات
و مکان

جاء

قُلَانَّ صَلَاتِي وَنَسِيكَ

بگو که نماز من

وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي **لِلَّهِ**

و زندگانی من و مردن من

رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ

خداوند جهانیان نیست انبار تو

لَهُ وَبِذَلِكَ أَمَرْتُ وَأَنَا

مراور و بدین فرمود شدم و من

أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ قُلْ أَغْنِي

نخستین کردن مسلمانان بگو بجز

اللَّهُ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ

خدا بخواهم خداوندی و اوست خداوند

كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ

هر چیزی و کار نکند هر

نَفْسٍ لَا عَلَيْهِا وَلَا تَزَوَاةَ

تبی / کسی بر آن / و بر / ندارد بدو / و از بدو /

وَزَّ أَحَدِي ثُمَّ إِلَيَّ تَكُم

کتاب / دیگر / پس / سوی خداوند شما

مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ

بازگشت / شما / پس خبر / کند شما / بدانید /

فِيهِ تَخْتَلِفُونَ وَهُوَ الَّذِي

در / اختلاف / کنندگان / و اوست / آنکه

جَعَلَكُمْ خَلَائِفًا لِأَرْضِ

یکرد / شما / باشندگان / زمین

وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ

و بر داشت / بمرتبه / شما را / زیر

بَعْضٍ لَّيَجَاتٍ لِّبِلْوَمِ

بهمراه / با و کا / تا بیدار / نماید شما را

فَمَا

فِيمَا آتَيْكُمْ آتِ نَزْرَكَ

لواوندنو

بداد شمارا

در آید

سَيِّعَ الْعِقَابِ وَأَوَانَهُ

وکه اوست

عقوبت است

زود

لَعَفْوَرَّاحِمٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بخشایند

مهربان

خداي

بنام

الْمَصِّ كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ

سودند

برین حد و نما

کتابها نازل

فرودستاد

فَلَا يَكُنْ فِي صَدِّكَ حَنْجٌ

نمک

سیخا تو

نقد

سبب میباشد

مَنْهُ لَسْتُ رَبِّهِ وَلَا كَرِي

از او بدم این بدان و بنده

لَا تُؤْمِنُ بِاتَّبَعُوا مَا أَنزَلَ

مرد و پیکان بدم روید آنچه فرو فرستاد

إِلَيْكُمْ مِّن تَنبَأِكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا

سوی شما از خداوند شما و بسوی مکنید

مَنْ دَفَنِهِ أَفْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا

از جزا و را دوستی اندکی

تَذَكَّرُوا وَكَرَّمَتْ قَرِيَّةَ

بند پذیرد و چند از دینی

أَهْلًا كُنَّا هَا فِجَاءَ هَا بَأْسَنَا

هنگام که دیدیم ما انرا که بیاید بر ایشان عذابی

بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ فَمَا

سختی یا ایشان تیم روز خفتگان بس

كَانَ دَعْوُهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ
نبود خوانندشان

بِأُسْنَانٍ الْآنَ قَالُوا إِنَّا
سختی عذاب مرا آنک گفتند که ما

كُنَّا ظَالِمِينَ فَلَنَسَّالَتْ
بودیم ما ستمکاران بر ما پرسیدیم

الَّذِينَ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ وَلَنَسَّالَتْ
آنانکه فرستادیم تا سوی ایشان و ما پرسیدیم

الْمُرْسَلِينَ فَلَنَقُصَّ عَلَيْهِمْ
فرستادگان را پس بدیده کنیم برای ایشان

بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ
بدانسی بودیم ما غایبین

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ
استمیزیدن انروز راست است

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

ایشان رشتکاران و هر کرا

سبک آید بر ازوی او پس ایشانند

انانک زبان کرده اند تنخواه نشان

بودند بایستھا ما ستم کردگان

ویدمستیہ ماجایہ ساختیم در زمین کشت

و بکریم را در شمار دران رسیدن

ع

قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

انگاره ^{چه} بسیار بی‌ارزشی کنید

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ

و بدین روشی که ^{بیافریدیم} شما را ^{پس} صورت کردیم ^{شما را}

ثُمَّ قُلْنَا لِمَلَائِكَةِ اسْجُدْ

^{پس} گفتیم ^{مفرق} ایشان را ^{سجده کنید}

لِلْآدَمِ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ

^{مراد} آدم را ^{پس} سجده کردند ^{مگر} ابلیس ^ط

مَرِيكَنَ هَٰذَا السَّاجِدِينَ

^{نه} بود ^{از} ^{سجده کنندگان}

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَنْ لَا

^{گفت} ^{چه} ^{یا در این} ^{از}

تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ

^{سجده نکردی} ^{چون} ^{فردم} ^{تو را} ^{گفت}

أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن

کدام بهتر از او بیاوردی مرا از

نَارٍ فَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

آتش بیاوردی او را از گل

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا

گفت من بهستم از آن پس

يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ

نیافریدم مروتا که تکبر کنی

فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِن

در آن پس برون شو که قوی از من

الصَّاغِرِينَ قَالَ أَنْظِرْنِي

خوارانی گفت زود تر مرا

إِلَى يَوْمٍ يَبْعَثُونَ

سوی روز که برانگیزی

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

گفت که تو می از زمان دادگان

قَالَ فَمَا آغْوَيْتَنِي لَأُفْعِدَ

گفت در آنچه بپرا کردی مرا صدانه تا شوم

لَهُمْ صِرَاطُكَ الْمُسْتَقِيمَ

مرا ایشانرا راه تو راست

شَرَّ لَا تَبْتَغِهِمْ مِّن بَيْنِ

بس بطلبم شانرا از میان

أَنْبِيَائِهِمْ وَمِن خَلْفِهِمْ وَعَنْ

دستگاهشان و از پس ایشان و از

أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ

راست ایشان و از چپ ایشان

وَلَا جُدَّ الْتَرَهُمْ شَالِيَةً

و نه پانچ بیشتر ایشان جدا داری

قَالَ اخْرِجْ مِنْهَا مَذْفُومًا

گفت بیرون آر از آن نیک نگوئید

مَذْخُورًا لِمَنْ يَتَّبِعُكَ مِنْهُمْ

نیگو کذا زنده آنکه بدم آرد تو را از ایشان

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ

بر کنم دوش از شما

أَجْمَعِينَ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ

هم وای آدم بیاش

أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ

تو و زن تو در بهشت

فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا

بهمخور از هر کجا خواهید

وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ

و قرا نگوئید این درخت

فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

بس یا شد از ستکارانرا

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ

بس و وسوسه کرده مرایشانرا دیو

لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ

تا بید شود مرایشانرا آنچه پوشیده

عَنْهُمَا مِنْ سَوَاءْتِهِمَا

از ایشان از عقوقتھار انرا

وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ

و گفت بازداشت شمار خداوند شما از

هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا

این درخت مگر که باشد مال

مَلَائِكَةٍ أَوْ تَكُونَا مِنَ

دو فرشتگان یا باشید از

الْخَالِئَاتِ وَقَاسَمَهُمَا الْيَوْمَ

و سوكند خورند انرا كه قسم

جاويدان

لَكُمْ مِمَّنِ النَّاصِحِينَ فَلْيَلْمُوا

مردمان را از نيك خواهانم فردا آورند

بَعْدُ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ

بغريفتن پس چون بخشيدند آن درخت

بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا

بيلا آمد و ايشانرا بدى ايشان و اندر ايتاد

تَخَصَّفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ

پى برد و بختند بران از برگها

الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ

كشيد و بخواند شانرا خداوندشان انه

أَنَّهُ كُنتَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ

بار داشتيد شما را از اين درخت

وَأَقْلَلْ لَكُمْ آتِ الشَّيْطَانِ

و بكنتم مر شمارا بدستی دیو

لَكُمْ عَذَابٌ مُّبِينٌ قَالَ

مر شماراست دشمن بیلا گفتند

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن

ای خداوند ما ستم کردیم خود را بر نفسها خود و اگر

لَّمْ تَخَفَرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ

بیامرزی ما را و رحمت بکنی ما را باشیم

مِنَ الْخَاسِرِينَ قَالَ اهْبِطُوا

از ازباده کاران گفت فرو شوید

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُم

بعضی شما بر بعضی دشمن است و لكم

فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ

در زمین مستقر و متاع

الْيَحْيَىٰ قَالِ فِيهَا تُحْيَوْنَ

سوی همگی گفت در آن زیند

وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

و در آن بمیرند و از آن بیرون آیند

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ

ای فرزندان آدم بدرستی که فرو فرستادیم بر شما

لِبَاسٍ مِّنْ تَوَارِكٍ سَوَاتِكُمْ

پوششی پوشانند عورتها شما

وَرِيشًا وَلِبَاسٍ مِّنَ الثَّقَوِيَّاتِ

و خواته و پوشش برهنه کاری است

خَيْرٌ ذَلِكُمْ مِّنْ آيَاتِ

بصیرت است از آیتها

اللَّهِ لَعَلَّكُمْ يَذَكَّرُونَ يَا بَنِي

خدای تا مگر ایشان ند گیرند ای فرزندان آدم

آدم لا يفتنكم الشيطان

ادم از موده نکند شمارا دیو

كما اخبر آتوكم من

چنانکه بیرون آوردیم مافروید را از

الجنة يذع عنهما لباسهما

بهشت بیرون از ایشان پوشش ایشان

ليلبسهما سواتهما انه يريكم

وی بپوشد شمارا عورتها ایشان که اوست بپوشد شمارا

هو وقبيله من حيث لا

اوست وباران او از بجای که

تدرونهم انا جعلنا الشياطين

شی بیست شانرا که ما بگردیم دیوانرا

اولياء للذين لا يؤمنون

دوستان مرانانرا که نمی گردند

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا

وچون بکنید یا خویش گفتند

وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ

وبیافتم بران بدوان ما و خدای

أَمَرْنَا بِهَا قَالَتْ

بفرمود ما را بدان بگو که خدای

لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا

بفرماید بنا خویش او می گوید

عَلَى اللَّهِ مَا لَاتُخَافُونَ

بر خدای آنچه ندانید

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ

بگو بفرمود خداوند من بر راستی

وَأَقِمْ وَجْهَكَ عِندَ كُلِّ

وراسته داری رویها خود را نزدیک هر

مَسْجِدٍ وَأَدْعَوْهُ تَخْلِصِيَّتَ

مازی و بخوانید او را یکتا گردانید

لَهُ الْإِثْنِ طَمَا بَدَأَكُمْ

مرا ورا دین چنانکه آغاز کردتان

تَعَوَّدُونَ فَرِيقًا هَدَى

باز آید گروهی را راه

وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ

و گروهی را درست برایشان گمراهی

إِنَّهُمْ أَخَذُوا الشَّيَاطِئَ

که ایشان بگیرفتند دیوانرا

أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

دوستانرا از جد خدای

وَتَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ مُتَعَدُّونَ

بندارند که ایشان را به یاد دارند

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ

ای فرزندان ادم بپوشید

عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا

نزدیک هر مسجدی و بخورید

وَأَشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ

و بنوشید و از حد مگذرید که او ست

لَا يَحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

دوست ندارد آنکه کدورت کند

مَنْ حَرَّمَ زِينَتَهُ

که حرام کرد زینت خود

اللَّهُ أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ

آنکه بیرون آورد برای بندگان پاک و خوب

مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هَي

روزگار بگو ای

لَلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ

مرافانك کرویدند حد زندگانی

الْأَشْيَاءِ خَالِصَةً يَّقُومُ الْقِيَمَةُ

انجمنان یکنه رخصت قیامت

كَذَلِكَ تَفْصِلُ الْآيَاتِ

انست همچین بدیده کردیم انتهای

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ قُلْ إِنَّمَا

مروید واکه بدانید بگو هرآنکه

حَرَّمَ رَحَى الْفَوَاحِشِ

حرام کرد خراوندن ناخوشیها

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ

البح بداست آزار و آلی بها شست

وَالْإِنْتِمَاءِ وَالْبَغْيِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

وکنه وستم کردن بی حق

وَأَنْ تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَهُ

وانك انما آرند بخدای الخ فرد

يَنْزِلُ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ

فرستاد بدان هجرتی وانك

تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا

بگویند بر خدای الخ نه

تَعْلَمُونَ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ

دانند و هر هر گروهی را

أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ

زمانه است بیا آمد اجل شان

لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً

و بدهند زمانه

وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ يَابِئْسَ

وند بدش رفتن ای فرستاده

آدم اَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ

ادم هراينه بيايد بشما بيفايروان

تَمِّنْكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ

ز شما بر شما مي برهانند بر شما

آيَاتِي ۷ فَمَنْ اتَّقَىٰ وَاصَلَ

ايشان را پس هر كه بترسد و خوب بگردد

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

پس نيست ترس براي شان و نه ايشان

يَخْزَنُونَ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا

اندوه خورند و آنانك دروغ دارند

بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا

با ايات ما و بزرگ ميشه ازان

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ

ايشانند ياران خدا

فِيهَا خَالِدُونَ ^{سزا} فَمَنْ أَظْلَمُ

مَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ ^{جایز آن} ^{بسیار گشت} ^{سزاوارتر}

كُذِّبًا ^{از آنک} أَوْ كَذَّبَ ^{بصاحت} بِآيَاتِهِ ^{بر}

^ط ^{دروغ} ^{یا دروغ دارد} ^{اینها را}

أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ ^{ایشانند} ^{بیاید برایشان} ^{هکذا ایشان}

فَمَنْ ^ط الْكِتَابِ ^{کتاب} حَتَّى إِذَا ^{تا} ^{جود}

جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوهُمْ ^{بیا مدد شما را} ^{مغایران ما} ^{تا بهشت آمدن شما را}

قَالُوا أَيُّهَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ ^{گفتند} ^{تجاست} ^{هستید شما} ^{میخوانید}

٩٢
الْقَاطِطِينَ هَ أَبْلَغُكُمْ رِسَالَاتِ
رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ
أَمِينٌ هَ أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ
جَاءَكُمْ ذِكْرُ مَنْ رَبَّكُمْ
عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَ
كُمْ وَأَذْكَرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ
خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ

تَوْجٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً
فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
تَفْلِحُونَ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ
اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاءِتِنَا بِمَا
تَعِدُّنَا إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ

رَبِّكُمْ

رَبِّكُمْ رَجُسَ وَغَضَبُ ط
أَحْجَادِ لُونِي فِي أَسْمَاءِ
سَمِيئُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ
مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ ط
فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ الْمُنتَظِرِينَ فَأَجْنِبْنَا
وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا

وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ
وَإِلَىٰ شُؤْدَدِ أَخَاهُمْ صَالِحًا
قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَّا لَكُمْ مِنِّ إِلَهِ غَيْرُهُ
قَدْ جَاءَ تَكْوِينُ بَنِيهِ مِن
شَرِّبِكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ
نَمِي

ع

لَكُمْ آيَةٌ فَمَنْ ذَرَوْهَا فَأُخْذُوا
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوْهَا
بِسُوءٍ فَأُخْذُوا بِعَذَابٍ
بِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
إِلَيْهِمْ وَأَنْذِرُوا أَنْ
يَجْعَلَ لَكُمْ خُلَفَاءً مِنْ بَعْدِ
عَادِيكُمْ وَأَنْذِرُوا أَنْ
يَتَّخِذُوا مِنْ سَفَاهِهِمْ

فَاخَذَ تَهُمُ الدَّجَفَةِ فَابْحَوْنِي
دَارِهِمْ حَامِلِينَ فَتَوَلَّى
عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ
اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَ
نَضَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تَحِبُّونَ
النَّاصِحِينَ وَلَوْ طَا اِذْ قَالَ
لِقَوْمِهِ اَتَاؤُا تَوَاتُ الْفَاحِشَةِ

مَا تَبَقِيَ لَكُمْ مِنْهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ
الْعَالَمِينَ أَيْنَكُم لَمَّا
تَوُتَ الدِّجَالُ شَهْوَةً مِّنْ
رَّوُتِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
مَّسْرِفُونَ وَمَا كَانَتْ جَوَابُ
قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِ
جَوْهَرًا مِّنْ قَرْنَيْتِكُمْ

إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ مِنْهَا
فَأُخْبِنَا لَوْ أَنَّ هَلَهُ إِلَّا أَمْرَاتُهُ

كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ وَ

أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَ

نُظِرَ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ ۝

الْمُجْدِمِينَ ۝ وَإِلَىٰ مَذِينِ

أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ

الْبُدِّ

ع

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ
إِلَٰهِ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَ نَكْمُ
بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَافُوتُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَخْسُوا
النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَقْدُوا
فِي الْأَرْضِ بَعْدَ ظِلِّهَا ۚ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ

صِرَاطٍ لَّتَوْعِدُونَ وَلَقَدْ

وَقَعَدُوكُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ

مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا

عَوجًا ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ

قَلِيلًا فَكُفِّرْكُمْ وَانْظُرُوا الْيَوْمَ

كَأَنَّمَا عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۚ

وَأَنْتُمْ

وَالنَّكَاتِ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ

آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ

وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَآ

صَبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ

بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْ

حَاكِمِينَ ه ه ه

الحمد لله الذي جعل

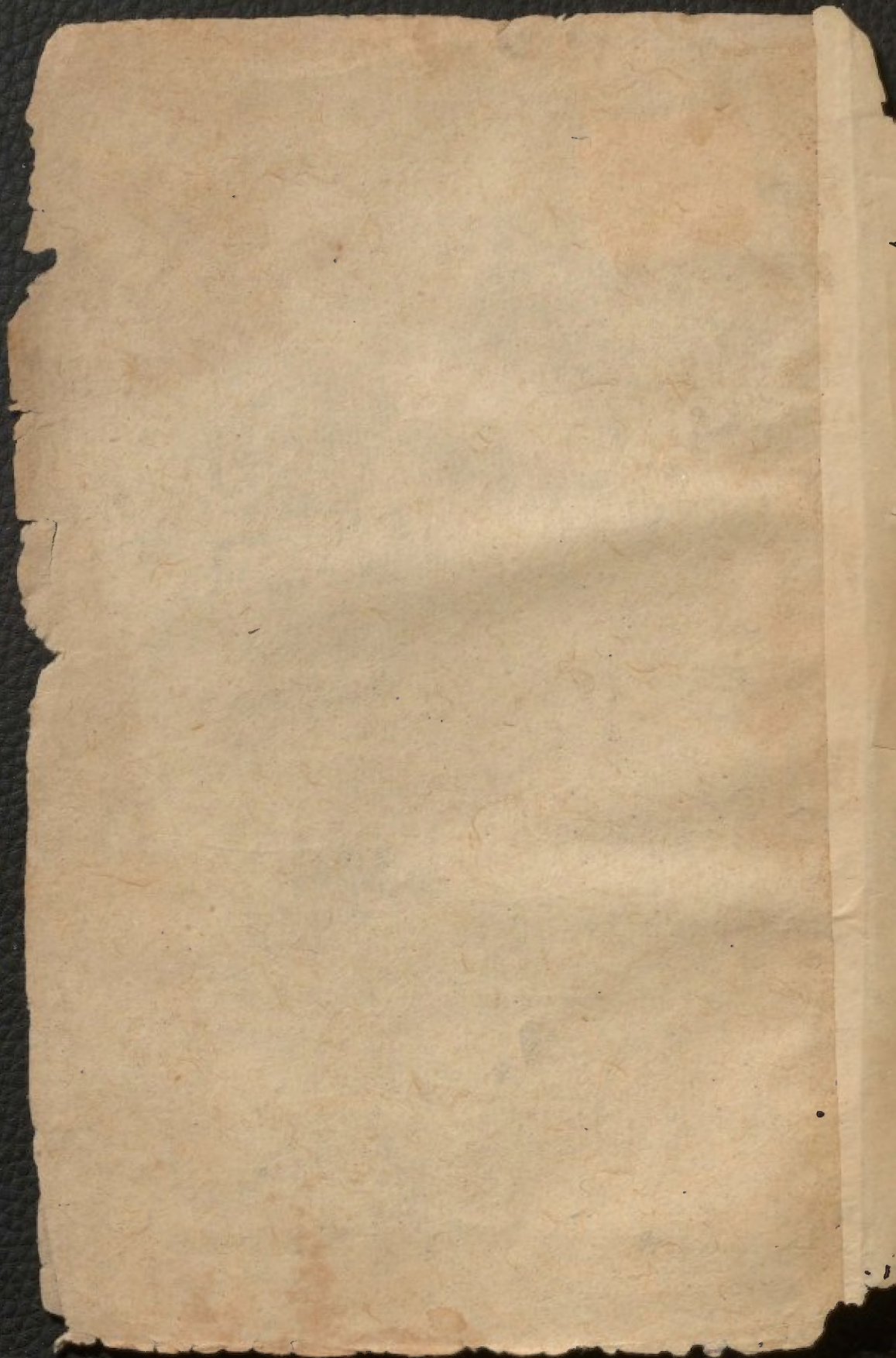
العلم نوراً يضيء

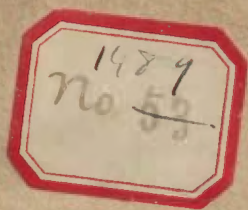
لأفئدة من آمن بالله

والنبي وآله

الطيبين الطاهرين

الذين هم في الدنيا

1489

No 53